

MdR, Jazzgeschiedenis 623. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 20, trombones, deel 4 en laatst. Tot de aanstormende jeugd die het in de jaren zestig/zeventig zou gaan maken, behoorde vooral Curtis Fuller, voorloper van een robustere aanpak vergeleken bij Jay Jay Johnson en zijn school. Hij is als Curtis Dubois Fuller in Detroit geboren -net als Frank Rosolino- hij op 15 december 1934. In '53/'55 zat hij in dezelfde Army Band als Cannonball Adderley, echt bekend werd hij door The Jazztet van '59 en Blakey's Jazz Messengers van '61. Kortom, zijn LP voor Prestige, gemaakt in Hackensack, NJ, 11 mei 1957, was een vroeg wapenfeit. Sonny Red Kyner-altsaxofoon, Hank Jones-piano, Doug Watkins-bas, Louis Hayes-drums. Voor deze session bedacht Curtis Fuller: "Transportation blues".

1

Curtis Fuller: Transportation blues (Curtis Fuller)

1/2 - 8:19 - Prestige LP 7107

"Transportation blues". Curtis Fuller-trombone, die het stuk maakte, Sonny Red Kyner-altsaxofoon, Hank Jones-piano, Doug Watkins-bas, Louis Hayes-drums. Voor Prestige bij Rudy VanGelder in Hackensack, NJ, 11 mei 1957, 22 jaar oud. Als 58-jarige speelde hij vorige maand met Louis Bellson's Sextet in Tros Sesjun. James Milton Cleveland is twee jaar jonger dan Jay Jay Johnson, hij werd 3 mei 1926 in Wartrace, Tennessee, geboren. Zijn spel, nadat hij op zijn 16e met trombone was begonnen, na net als Lester Young in de familie band gespeeld te hebben, '50 tot '53 bij Lionel Hampton, daarna Oscar Pettiford, Lucky Thompson, James Moody etc., lag zo dicht bij dat van Johnson dat hij nooit uit ^{diens} schaduw is gekomen. Terwijl hij in principe alles in zich had. Fantastische techniek, een sound die velen mooier vinden dan die van Johnson, maar kennelijk niet de power of fantasie om vanuit de Johnson-basis iets geheel eigens te ontwikkelen. Drie stukken met Jimmy Cleveland. Het eerste is van toen hij dertig was, voor Epic in NYC, 25 juni 1956. De ritmesectie is Hank Jones-piano, Barry Galbraith-gitaar, Milt Hinton-bas, Osie Johnson-drums. Epic, sub-label van Columbia, dubde in het thema Fuller met een tweede partij in, om zo in de buurt van Jay & Kai te komen. "Wolf's talk".

1

Jimmy Cleveland: Wolf's talk (Sears)
1/laatst - 3:28 - Philips B 07887 R

"Wolf's talk", van 'Sears' zegt het label, mogelijk is dat tenorist Al Sears. Jimmy Cleveland-trombone, ook ingedubbed, Hank Jones-piano, Barry Galbraith-gitaar, Milt Hinton-bas, Osie Johnson-drums. Voor Epic, NYC, 25 juni 1956.

16 december '58 maakte Cleveland een LP die wat mij betreft de jazzgeschiedenis is ingegaan. Ernie Wilkins schreef de arrangementen en een aantal stukken, waarschijnlijk is aan hem ook de instrumentatie te danken, al even bijzonder toen, als die van Bob Brookmeyer uit '59 waarvan we vorige keer hoorden. Vier koper: Ray Copeland-trompet, Ernie Royal-bugel, Cleveland-trombone, Don Butterfield-tuba. Jerome Richardson-tenorsaxofoon en fluit. Junior Mance-piano, Bill Crow-bas, Art Taylor-drums. De eerste trompetsolo is op bugel door Ernie Royal, de tweede op trompet door Ray Copeland. Ernie Wilkins schreef "Jimmy's Old Funky Blues".

2

Jimmy Cleveland: Jimmy's old funky blues (Ernie Wilkins)
2/laatst - 8:41 - Mercury MMC 14023

"Jimmy's old funky blues" van Ernie Wilkins. Voor Jimmy Cleveland's Mercury-sessies in NYC, 26 december 1958. Ray Copeland trompet (2e solo), Ernie Royal-bugel (2e solo), Jimmy Cleveland-trombone, Don Butterfield-tuba. Jerome Richardson-tenorsaxofoon en fluit. Junior Mance-piano, Bill Crow-bas, Art Taylor-drums. 25 juni '46 nam Jay Jay Johnson voor Savoy zijn stuk "Jay Bird" op. Wilkins instrumenteerde de geïmproviseerde trombonesolo voor Cleveland's ensemble in '58. "Jay Bird".

idem

Jimmy Cleveland: Jay Bird (Jay Jay Johnson)
1/laatst - 3:32 - idem

"Jay Bird". De studio-formatie van trombonist Jimmy Cleveland in NYC voor Mercury, 26 december 1958, Ernie Wilkins maakte de arrangementen. Volgende keer een kort hoofdstuk. 21, met baritonsaxofoons. Dit was Jazzgeschiedenis 623, Mdr.